

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja:

Za celo leto predplačana 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za jeden mesec 1 gl. 40 kr.

V administraciji prejemani velja:

Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za jeden mesec 1 gl.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserate) vsprejema upravništvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“, Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Sementiških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izveniši nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 174.

V Ljubljani, v torek 3. avgusta 1897.

Letnik XXV.

Celjsko vprašanje.

Na zadnjem sestanku dne 30. m. m. v Ljubljani so slov.-hrvatski državni poslanci složni in jedini sklenili in objavili izjavo, ki pojasnjuje na vse strani položaj slovensko-hrvatskega naroda ter označuje stališče nasproti vladi. Razmotrivali so resno in trezno nejasni politični položaj ter se dogovorili o taktiki, katere se bodo v prihodnje držala slovenska delegacija, podpirana od svojih hrvatskih in rusinskih tovarišev in, kakor je upati, tudi od ostalih slovanskih zastopnikov. Pripravljeni so, porabiti vso svojo moč in veljavo pri večini, da vlada pokaže, ali hoče računati z Jugoslovani ter se ozirati na njihove zahteve.

Jedna najaktuelnejših zahtev se tiče celjskega vprašanja. Gledé tega vprašanja so se poslanci na sestanku izrekli le v obče, da se mora čim najpreje vrediti v smislu opravičenih zahtev in kulturnih potreb štajerskih Slovencev. Prvo besedo v tem oziru imajo zastopniki štajerskih Slovencev, s katerimi hočejo in morajo solidarno postopati vsi ostali. Zato se je že dne 20. julija v Celju na shodu zaupnih mož iz Spod. Štajerja izvolila deputacija, katera naj vladi na Dunaju pojasni stališče skupnega slovenskega naroda nasproti vladi gledé tega vprašanja. V deputacijo so bili izvoljeni: Državna poslanca vitez Berks in Žičkar, dr. Hrašovec, dr. Rudolf, župnik Zdolšek, knjigar Šventner in zupan Rož. Včeraj je bila ta deputacija na Dunaju pri ministerskem predsedniku in navčnem ministru. Sinoči smo prejeli nastopno brzojavko:

„Ministerski predsednik grof Badeni je danes v navzočnosti naučnega ministra barona Gautscha vsprejel slovensko deputacijo za stran celjske gimnazije pod vod-

stvom državnih poslancev viteza Berksa in Žičkarja. Dr. Hrašovec je obrazložil želje štajerskih Slovencev gledé celjske gimnazije in izročil zadevno spomenico. Grof Badeni je pojasnil ustavnopravni in politični del tega vprašanja, naučni minister baron Gautsch pa učnotehnični. Iz izjav obeh ministrov se more sklepati, da se bodo slovenska mladina, kakor doslej, poučevala v materinem jeziku na nižji gimnaziji pod posebnim ravnateljem.

Ako prav tolmačimo to lakonično in nejasno brzojavko, uveljavi se zadnja naredba naučnega ministerstva, da se namreč slovenski dijaki združijo v posebnih gimnazijskih razredih. Ti razredi dobé sicer svojega ravnatelja, ki pa bode v administrativnem oziru odvisen od ravnatelja višje gimnazije.

Ako se celjsko vprašanje reši na ta način, potem Slovenci s to rešitvijo na noben način ne moremo biti zadovoljni. Ali slovenske vspelednice na nemški višji gimnaziji, ali pa posebna slovensko-nemška višja gimnazija v Celju! Sicer prepustimo inicijativo v tem vprašanju merodajnim štajerskim rodoljubom, vendar pa že danes naglašamo, da je »numerus clausus« za slovenske razrede naravnost udarec v obraz slovenskemu narodu. Poleg tega pa je še vprašanje, kam naj spravijo slovenske učence, ko je v prvem razredu komaj 40 sedežev. Skratka: Celjsko vprašanje je postalo politično brez krivde Slovencev. Rešiti se mora v kratkem, in sicer tako, kakor zahtevajo slovenske kulturne potrebe!

Dijaški sestanek.

I.

(Dalje.)

Narod, ki se omeji nase — in to, ponavljam, je nujna posledica narodnega fanatizma, tako da je sicer naroden prenapetost nedosleden. Narod, ki se omeji nase, zapira si pot do najboljših plodov človeškega duha, oropa se najboljših pripomočkov duševne omike, napredka. Kitajci so z neprestopnim zidom ogradili svoje nebeško kraljestvo, da bi pač ne prišli v nevarnost, kako omadeževati se po dotiki z drugimi narodi. In posledica? Molčim o vsem drugem in le omenjam, da so sinove nebeškega kraljestva prav po zemsko natepli Japonci.

Kako pa je pretirana narodnost krivična drugim narodom, kdo pač to bolj čuti, kakor ravno mi Slovenci. Ali ne vidimo nemških in italijanskih šovinistov vedno pri delu proti našim narodnim svetinjam? Izpodrivajo nas iz naše slovenske zemlje, vzeti nam hočejo slovensko govorico, odtujujejo nam v svojih šolskih zavodih deco, odrekajo nam naravnost pravico do narodnega obstanka. Istra, Celje — komu bi ne vskipelo srce pravične jeze, če le čuje ta imena, na katera je navezanih toliko vnebovpajočih krivic? In vendar — zdaj prosim, nekoliko logiko v roko — če je narod in fanatizem pravo rodoljubje, če je dobra, plemenita ona ljubezen, ki smatra blaginjo svojega rodu za najvišje dobro, katero se mora pospeševati brez kakega ozira na druge narode . . . Konečno posledico naj si vsakdo izpelje sam!

Vrhunec narodnostne prenapetosti je absolutna narodnost, ki stavi to nad vero, ki jo smatra kot boga — malika, kateremu se mora klanjati in služiti vse: javno mnenje, politika, slovstvo, umetnost, zakonodajstvo. Ona ne pozna npravstvenih zakonov, saj je sama najvišji zakon, merilo dobrega in slabega. Ona dovoljuje vsakatera sredstva, ako se zdi,

LISTEK.

Še jedna beseda o stiškem samostanu.

Motto: Preis den braven grauen Mönchen,
Preis den wackern Kuttenträgern,
Alles menschlich schönen Wissens
Frommen Hütern, treuen Pflegern.

Weber: Dreizehnlinden.

Saj sem vedel, da bo tako. Znani dolenski dopisnik „Narodov“, ki hoče biti po sili pokrovitelj kranjskega meščanstva in „odrešitelj“ dolenskih kmetov, recimo mu dr. Einfaltspinsel, hoče tudi v stiški zadevi imeti prvo in zadnjo besedo. Seveda končno bo njegova, po kriku in ropotu res prva, nad vse druge, po veljavi pa, kakor se spodobi, vendar-le res — zadnja! Pa mož rad ropota in raglja, v tem ima svoje veselje, kakor da bi bil vsak dan klerikalni „veliki petek“; „Narodu“ pa je, kakor se zdi, dobro došel ta — politični ropotec. Variatio delectat! Tako si menda misli uredništvo radikalne trobente, ko objavlja njegove mršave dopise.

Na „Slovenec“ članek „Stičina zopet cistercijanom!“ je spisal tako dolg dopis, da ga je moral „Narod“ celo v štirih presledkih objaviti. Veliko je pisal, malo povedal, nič dokazal, še manj pa ovrigel, kar je navel „Slovenec“. Niti ne odgovarjal bi na

tako šušmarijo; a vendar pišem par besed samo zato, da ne bo mislil: Zmagal sem! Moja je obveljala! Vi, g. urednik, ste najbrže z menoj vred jednega mnenja, da je le ta odgovor nepotreben. Pa prosim, sprejmite ga vendar-le, saj veste, da je krščansko delo usmiljenja: nevedne učiti in dvomljivim prav svetovati. Mislite pa si to pot tudi Vi: „Variatio delectat!“ ter privoščite v teh vročih pasjih dnevih svojim naročnikom nekoliko nedolžnega smeja!

Ker „Narodov“ dopisnik rad pove vedno iz nova, da se hudujem nanj, povem že naprej na vsa usta, da sem pišoč te vrste pri najboljši volji, kakor bodo tudi čitatelji, čitajoč jih, brez dvoma od srca židane volje.

Pred vsem moram konstatovati, da po dolgosti njegovih dopisov smemo sklepati, kako silno se trese samega strahu pred menihi. Kaj še le bo, kadar pridejo! Tedaj mu srce zleze v hlače. Da se ta nesreča ne pripeti, pišem te vrste v pomirjujuje živcev.

Dopisnik pravi, da je v svojih člankih hotel povedati, kaj „lajška očesa v meništvo vidijo, in „Slovenca“ izvabiti v razpravo naših socijalnih in gospodarskih razmer. Ti možje bodo pametnejši postali, če jih izvabimo iz njih meglenih višin na to zemljo“. Tako piše.

G. urednik! Ali čujete? On je torej na drugem svetu nekje nego mi! Da sem jaz z vami vred in z drugimi na pravi zemlji, to vidimo in skušamo vsak hip. Če pa se „Narodov“ dopisnik čuti na drugem svetu nego mi, sodili bi po njegovih lastnih spisih, da je najbrže na — luni ali pa vsaj tako blizo lune, da ga včasih precej močno trka. Odkrito povem: Ko bi g. dopisnik mogel svojo piramidalno nevednost in nadčloveško neumnost videti v ogledalu, kakor gleda svoj obraz, zgrozil bi se sam nad seboj, in če ni prav krepkih živcev, padel bi v nezavest.

Pa, pustimo šalo in postavimo se po želji g. dopisnika „na ta svet“ ter s tega stališča razmotrivajmo meništvo s posebnim ozirom na Kranjsko deželo, kateri baje zaradi naselitve cistercijanov v Stičini žuga grozna nesreča, da „Narodova“ gospoda že naprej pretaka solze — krokodilje.

Dopisnik opisuje „razvoj meščanstva“ na dolgo in široko. Začenja s Kristusom, končuje pa s sklado, na katero se je in se baje zopet bo (ali po menihih?) priklopal „windischer Hund“. Horribile auditu et visu! Zskaj ni raje začel opisovati meščanstva Adamovega ali posegel še bolj nazaj, ker je tako veleučten, da bi nam povedal tudi kaj „od teh nebeških purgarjev“!

(Dalje sledi.)

da to zahteva navidezna slava narodova. Blato, podano v posodi materinega jezika, je zlato; laž, izražena z besedo domačo, je resnica! Naj li zanjo izgubljam besede? Ali se ne obsoja sama dovolj kot najgorostasnejše protislovje? Narodnost, po svojem bistvu konečna, omejena, bodi hkrati absolutna? Obsodbe dovolj!

Toraj ne načelo absolutne narodnosti niti kakoršnega koli narodnostnega fanatizma ne bodi nam vodilo pri našem delovanju za svoj rod, marveč načelo izvirajoče iz onega čistega, plemenitnega rodoljubja, katero sem proslavljal v začetku svojega govora, načelo narodne ravnopravnosti. Ravnajoč se po tem načelu ostanemo — ne pravim dobri katoličanje, ker ne govorim s stališča razodetja — marveč dobri ljudje, ki kljub vsej vnemi za svoj rod vendar ne pozabijo, da so hkrati udje celega človeštva in toraj nerojakov svojih vsaj ne sovražijo. Ravnajoč se po načelu narodne ravnopravnosti ostanemo dobri Avstrijci; zakaj kako bi mogel biti naroden fanatik patrijotičen Avstrijan, ko morda nobena druga država pod solncem ne združuje v svojem naročju toliko različnih narodnostij kakor naša Avstrija. Pa tudi najboljši Slovenci bomo, ako nam bo vodilno to načelo. Ne pozabimo, da le pravica narode podpira, krivica pa jih zatira! Smemo pa tudi potem z vso pravico zahtevati od državne oblasti, da podpira naše rodoljubno delovanje. Saj je zahteva naša popolnoma zakonita, ker sloni na 19. členu drž. tem. zakona: „Vsi narodi države so enakopravni, in vsak narod ima nerušljivo pravico do varstva in negovanja svoje narodnosti in svojega jezika.“ „Ravnopravnost vseh deželnoobčnih jezikov v šoli, uradu in javnem življenju se od države priznava.“ „V deželah, v katerih živi več narodov, naj se javni učni zavodi vede tako, da brez uporabe kake sile k priučanju družega deželnega jezika vsak teh narodov zadobi potrebna sredstva za izobrazbo v svojem jeziku.“ V smislu tega zakona, ki stoji seveda za nas samo na papirju, umevamo tudi narodno ravnopravnost. Ne zahtevamo namreč s tem vsem jednako, marveč v s a k e m u s v o j e. Zakaj kakor ima n. pr. resnično sicer vsak narod naravno pravico na podlagi svojega jezika izobraziti se do najvišje stopinje, toraj tudi pravico terjati, da se mu osnujejo vsa kulturna izobraževališča od najnižjih do najvišjih, tako je gotovo očitna nesmisel, če bi recimo Italijani v Avstriji zahtevali zase prav toliko vseučilišč kakor jih imajo veliko številnejši Nemci.

Načela, ki sem jih razvijal, so jasna, saj so postulat zdravega razuma. Ljubiti tedaj moramo svoj narod nad vse druge, vendar tako, da ne stavimo narodnosti nad vero, niti ne sovražimo drugih narodov, temveč zahtevamo za vse narodnosti vsakemu svoje!

Še jedno vprašanje: Kje naj iščemo zaslonbe tem jedino pravim načelom, kedo bo v tej dobi, ko bomo mi delali za svoj rod, najboljši branitelj narodnosti? — Tu zbrani se ne zmenimo za osebe in vzvišeni smo pri posvetih svojih nad stranke. Presodimo torej tudi to vprašanje mirno, trezno, stvarno. Tri stranke so zdaj na Slovenskem, kakor po vsem izobraženem svetu: liberalna, socijalno-demokratska in katoliška. Katera nam daje zagotovilo našega narodnega obstanka in napredka? Morda liberalna, ki se imenuje tudi napredno-narodna? Ali kaka pa so načela liberalna? Mar ne nujno sebična, ko je vendar liberalizem istoveten z individualizmom? — Dosleden liberallec torej nujno niti ne more biti dober narodnjak.

Pa brez ozira na to — kdo bi bil danes še tako slep, da ne bi videl, da liberalizem hira? V sebi nosi smrtno kal; preživel se je. Obstanka ne more zagotoviti niti sebi; naj tedaj pričakuje od njega zagotovila za svoj obstanek narod? Kdor hoče trdilno odgovoriti na to vprašanje, slobodno mu. — Ali razum ne more nikogar privedi do tega odgovora. Liberalizem gine in na njegovo mesto stopa mlada, čila soc. demokracija.

Ta — kaj ne — ta naj bo zaščitnica naše narodnosti, ko odkrito priznava, da je mejnarodna, ko očitno potiska narodnostno vprašanje v ozadje, ko se ne sramuje pred vsem svetom jasno priznati, da so njeni najboljši prijatelji židje, raztreseni mej vsemi narodi sveta. Socijalna demokracija, materialistična družba, katere ideal je uživanje, naj se unema za naše narodne vzore, naj nam brani naše narodnostne svetinje! Kdor bi si upal to trditi, ne bom ga prepričeval o nasprotnem jaz, marveč naj gre in naj se podučí pri socijalnih demokratih sa-

mih. Toliko odkritosrčni so, da mu bodo v obraz povedali resnico, katere ne vé ali vedeti noče. Kje leži torej težišče našega narodnega obstanka, kje je naša moč, naša zaslonba, kje rešitev naša? Odprimo zgodovino! Odkod pa, da si je maloštevilni slovenski narod ohranil do tega trenutka svoj obstanek v kljub hudim nevarnostim v minoli dobi, mej tem ko še mnogobrojnejši narodi žive danes samo v zgodovini? Odkod ta čudapolna vstrajnost in trpežnost? Ga je morda otel v hudih turških bojih liberalizem? Ali se ni ohranil zato, ker so se bogoljubni Slovenci najtesnejše oklepali stare matere sv. cerkve?

Da: kakor se po objubi Kristusovi ni bati za obstanek katoliške cerkve, tako se ni bati pogina narodu, ki se naslanja na to nepremagljivo skalo, na ta steber resnice. Odpad od cerkve pa je neizogiben propad kakor za posamnika, tako tudi za narod. Kako resnične so pač besede slavnoznega Washingtona: „Vera je najpotrebnejša podpora blagostanja. Ta ni mož domovine, ki izpodkopava ta močen steber človeške družbe.“ Kaka obsodba sedanjega brezverskega laži-rodoljubja je klíc zdaj vladajočega nemškega cesarja: „Schafft mir Religion!“ In jeden največjih, najplemenitejših rodoljubov slovenskih, vsem predragi Slomšek, kako je on govoril?

„Pustite Slovincem dve reči, ki ste nam dragi, kakor svetle oči: sv. katoliško vero in pa besedo materino.“ „Prava vera bodi vam luč, materin jezik bodi vam ključ do zveličanske narodne omike.“ In od sovražnikov in prijateljev spoštovani, od vseh Slovincem ljubljani naslednik Slomškov na prestolu lavantiskem, Napotnik naravnost trdi: „Nekatoliški Slovenec bi bil popačenec, bi bil izdajalec svete matere katoliške cerkve, bil bi odpadnik od slovenske zgodovine.“

Ti izreki in nebroj podobnih — ali so resnični ali pa niso resnični. In zopet če niso resnični, so bili toliko slavni možje ali slepci ali pa sleparji, ali so lagali ali pa so se motili. Posledice te, pred katerimi se vsakdo zgrozi, silijo nas priznati resničnost onih izrekov, in kedo potem še ne razvidi neizmerne vrednosti svete vere za srečo narodovo, ne razvidi, da je slepec ali slepar Slovenec-liberalec ali socijalen demokrat, ki hkrati trdi, da je dober narodnjak. Slovenija je v katoliškem taboru, zunaj njega njej ni rešitve.

Treba, da hitim h koncu. Načela, ki sem jih zagovarjal, so mi tako jasna, o njih resničnosti sem tako prepričan, da sem pripravljen na vsak ugovor. Moja jedina želja je, da ta načela dejanski izvršujemo. Ne dajmo se preslepiti nikomur, nikar da bi sami druge slepili! Bodimo možati Slovenci, pravi rodoljubi! In to rodoljubje ne bo nas storilo sentimentalnih, nasprotno pa tudi ne bo pustilo v našem srcu mesta grdemu egoizmu, ki se žal v naši materijalistični dobi vedno bolj šopiri tudi v mladih srcih, katera bi vendar morala goreti za vzore. Pravo rodoljubje nam tudi ne bo pustilo na blagor domovine samo napivati, zraven pa malomarno počivati, držati roki križem, temveč ono nas bo resnično blažilo, osrečevalo, vnemalo za vstrajno, stanovitno delo, sladilo nam trud in lajšalo breme. Pravo rodoljubje — povdarjam — p r a v o r e s n i č n o r o d o l j u b j e more tudi ločene Slovence zopet združiti. — Ali prazna krinka narodnosti nas ne bo preslepila nikdar!

Politični pregled.

V Ljubljani, 3. avgusta.

O položaju. Ko se je raznesla vest, da se je v Budimpešti sklenil kompromis mej vlado in opozicijo, so tudi avstrijski krogi jeli resneje misliti na zmedene razmere v tostranski polovici. V tem oziru krožijo seveda vsakovrstne vesti, katerim se kajpak ne more pripisovati posebne istinitosti, vendar pa je jedro vseh različnih vestij popolno jednako. Gotovo je, da si grof Badeni še vedno beli glavo, kako razvozljati gordijski voz. Dunajski listi poročajo, da se poda koncem tega tedna v Išk, kjer bo cesarju poročal o notranjih razmerah. Nato se vrši ministerski svet, pri katerem se bo sestavil poslovni načrt. Pred vsem bode poskusila vlada svojo srečo v češkem deželnem zboru. Naročila bode poleg tega neki odlični in uplivni osebi, naj skliče k zopetnemu posvetovanju zastopnike obeh strank, in na podlagi tega se vrši nadaljno pogajanje. Vlada upa pri tem na popolen vseh. Na to se takoj skliče državni zbor. Ako bi se tu še nadaljevala obstrukcija, se

parlament takoj razpusti in razpišejo nove volitve, tako da se snide novi državni zbor že v mesecu septembru. (1) Dvomimo, da bi se moglo vse tako naglo izvršiti, ker se pričetkom septembra itak ne snide sedanji državni zbor. Mogoče je sicer, da vlada že preje odslovi sedanje poslance, ne da bi jih pozvala na Dunaj, a verjetna pa ta vest nikakor ni. Vsekako pa moramo biti pripravljeni na vse eventualnosti.

Shod Poljakov v Tešinu. Minulo nedeljo se je v kljub odločnim ugovorom slezijskih Nemcev vršil napovedani shod v Tešinu. Po poročilih poljskih listov se je vdeležilo shoda blizu 12.000 oseb. Navzoči so bili vsi poljski deželni in državni poslanci, ki ne pripadajo poljskemu klubu, zastopane pa so bile vse občine Slezijske in mnogo galiških okrajev. Shod se je vršil zunaj mesta v predkraju Mosty pod milim nebom. Mej navzočimi poslušalci je bilo kakih 1000 socijalnih demokratov, ki so skušali provzročati večje nemire, kar se jim pa ni posrečilo. Predsednikom shoda je bil izvoljen posl. Swiezy, namestnikom krakovski socijalist Engliš. Po otvoritvi shoda je pričel govoriti Mihejda, toda vsled velikega šuma, ki so ga provzročali breznarodni socijalisti, ni mogel dokončati svojega govora. Prebral je samo dve resoluciji, ki sta bili vsprejeti mej glasnim odobravanjem. V prvi resoluciji se pozivlja vlada, naj zagotovi poljskemu jeziku ravnopravnost v šoli in uradu, v drugi pa se zahteva, naj država prevzame tešinsko gimnazijo v svojo upravo in sploh šolstvo uredi primerno jezikovnim in krajevnim razmeram. Shod se je moral seveda preje zaključiti, kakor je bilo določeno, vendar pa je bil časten za poljski narod. Nemški hujskači so tičali v mestnem obzidju in vsled tega od te strani ni bilo nikakega nasprotstva. Nemško-liberalni listi naglašajo, da se morajo Poljaki samo Nemcem zahvaliti, da ni bilo večjih nemirov. Seveda; ako ni nemirnežev, se tudi mir ne kali.

Kraljevi komisar grof Codronchi, katerega je italijanska vlada, kakor znano, pred jednim letom poslala na otok Sicilijo, da bi tam uravnal zmedene razmere, se mora sedaj vrniti v Italijo, ker si v tem času ni mogel pridobiti simpatij gotovih strankarskih politikov. Ti možje, ki so mu bili deloma nevoščljivi radi njegovega dostojanstva, trobijo v svet, da grof Codronchi ni sposoben za ta posel, ter kažejo na sedanje razmere, ki se seveda v teku jednega leta niso posebno spremenile. Toda temu ni toliko kriv kraljevi komisar ali minister extra statum, marveč veliko več italijanska osrednja vlada, ki je komisarju popolno zavezala roki. Že takoj v prvih dneh svoje nove službe je Codronchi pokazal, da ima resno voljo odpomoči neznosnim razmeram, v katerih se nahaja prebivalstvo Sicilije, toda manjkalo mu je neobhodno potrebnih sredstev v izvršitev raznih načrtov. Vlada naj spremeni dosedanji davčni zakon in vsaj deloma odpravi nesrečno eksekucijo, potem bo kmalu pomagano do skrajnosti ubožanemu ljudstvu.

Mirovna pogajanja v Carigradu. Razni listi so minuli teden naglašali, da bo seja, h kateri so se zbrali poslaniki minulo soboto, zadnja in da se takoj nato lahko podpiše mirovna pogodba. No, sedaj se je pokazalo, da temu ni tako, in tudi današnja „najzadnja“ seja ne bode zadnja. Delo ovirata sedaj Nemčija in Anglija, ki se prepirata radi plačevanja vojne odškodnine, kontrolne komisije ter radi odzvanja turških čet iz Tesalije. Salisbury zahteva, da Turki takoj pobere svoja kopita in zasedejo le novo določeno mejno črto. Tudi Rusija se je izjavila proti temu, da bi Turki tako dolgo gospodarili na grški zemlji, dokler Grki ne poplačajo zadnjega vinarja. „Novoje Vremja“ piše, da je popolnoma neumljivo, čemu zahteva Nemčija take stvari, ki nimajo družega pomena, kakor zavlačevati mirovno akcijo in dajati Turkom povode za nove zahteve. Dvoma sicer ni, da se poravnata tudi ta preporna zadeva, vendar pa provzročata vsako novo vprašanje, ki pride v tem oziru na površje, grškemu narodu novo škodo, katero bo le težko in še le po preteku dolge vrste let prebolel in pozabil.

V južni Afriki so si priborili Angleži baje zopet sijajno zmago. Minuli četrtek se je vnel boj mej vstaši in angleško četo blizu Cakdara. Vstaši so napadli angleško posadko. Boj je bil zelo vroč, trajal je od 2. ure popoldne do 8. ure zjutraj. Vkljub temu so zgubili le pet mož, mej tem, ko so vstaši popolnoma premagani. Kmalu nato so se sprli Angleži z drugo vstaško četo v pokrajini „Dolgih gora“ ter si ravno tako priborili sijajno zmago. —

Ako sta resnični navedeni poročili, kmalu ne bo več nobenega vstaša v Afriki. Toda po našem mnenju so iznašli Angleži jednako tovarno za sestavljanje poročil o „sijajnih“ zmagah na bojišču, kakor že dalje časa prav dobro služi generalu Weylerju na Kubi.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 3. avgusta.

(Poslanski sestanek.) Vsi večji listi, slovanski in nemški, poročajo o zadnjem sestanku slovensko-hrvatskih drž. poslancev v Ljubljani. Dokaz, da temu sestanku pripisujejo veliko važnost. Najbolj pa nas veseli, da se za slovenske težnje zanimljejo veljavni slovanski možje, ki delujejo v javnosti. Poročali smo že, da sta sestanek simpatično pozdravila drž. poslanec Barwinski v imenu rusinskih tovarišev; baron Rukavina in dr. pl. Bresztyenski v imenu združene hrvatske opozicije. Danes nam je še dostaviti, da je v imenu poljskega kluba v daljšem pismu pozdravil sestanek odlični poljski veljak grof Dzieduszycki; v imenu olomuških Čehov pa je dr. Ambróž poslal v soboto naslednjo brzojavko: „Glas Slovanov za narodno ravnopravnost in rešitev iz nemškega robstva naj odmeva po vsej Avstriji. Iz milijonov ust naj se glasi: Slovani, ne udajmo se! Na zdar!“ — Ravno tako so pozdravili shod zastopniki moravske ljudske stranke.

(Toča in strela.) Iz Št. Janža na Dolenskem se nam poroča, da je včeraj popoldne huda toča pobila po Kladiju, Gradcu, Gaberski Gori, Kiju, Breškem, Ovsenem, Podborštom itd. Zvečer pa je začelo zopet treskati in je okoli 10. ure tresčilo v Tonetovo hišo na Griču, ki je pogorela.

(Povodenj.) Iz Schärdinga na Gor. Avstrijskem se nam piše: Vsled nalivov celega tedna je tu strašna povodenj. Ina je stopila 6 metrov nad normalno stanje, voda seže blizo do mosta, mali most od mitnice do Neuhaus na bavarski strani je odnesla. Voda prinaša vsakovrstni les, veliko žita, tudi sena, donesla je konja še živega, katerega so tu rešili. Ves Neuhaus kakor tudi Schärding ob bregu Inesta podobna Benetkam. Ljudje nabirajo zunaj mesta dosti lesa. Ne pomnijo tukaj take povodnji od l. 1842. Danes, 1. avgusta je nekoliko voda upadla. Gostov v kopališče Ebenhechtov po Kneippovem navodu je dozdaj letos 800 prišlo. Vse bi bilo še, samo dež vedno nagaja.

(Volilski shod.) Z Laškega se nam poroča: Naš državni poslanec g. Jož. Žičkar je v nedeljo popoldne svojim volilcem iz pete skupine poročal o državnem zboru in je bil pripravljen poslušati želje volilcev ter odgovarjati na njihove interpelacije. Zborovanje se je pričelo ob 3. popoldne. Za predsednika je bil izvoljen g. Janžek, župnik pri sv. Marjeti, poleg Rimskih toplic. G. Žičkar je prav zanimivo govoril o državnem zboru in njegovih klubih, pokazal, da imajo Slovenci v primeri z davki in številom prebivalcev premalo zastopnikov v državnem zboru. Posebno je zanimalo poslušalce, ko je g. poslanec govoril o kmetskih združenjih, o zaprti Tirolski meji zastran izvažanja goveje živine, o društvu katoliških železničarjev i. t. d. Toda tega lepega in važnega govora niso mogli vsi slišati, ker so socijalni demokratje ga vedno motili. Pripeljalo se jih je 40 na dveh vozeh in Celja, in bilo je tudi nekaj domačih Laških. Ti so tedaj od začetka posamezno vmes klicali, in zabavljali: „Duhovniki naj v cerkvi pridgujejo, v krčmi nimajo nič govoriti, v krčmi zapeljiveci govorijo“. S prvega so bili še duhovniki, pozneje pa samo še f. . . . Predsednik opominja, naj so mirni, ker bodo za g. Žičkarjem besedo dobili, ako zdaj mirujejo. Toda vsaka beseda je bila brez vspeha; hrup včasih nekoliko poneha, pa se zopet vzdigne: Hoch Arbeiter, hoch Ropas“. Kar se Ropas-a tiče, mora se priznati, da se je vse-skozi spodobno in mirno vedel ter govor poslancev poslušal. Ko je govornik omenil krščanskih železničarjev društva, so socijalisti kričali: „Pfui!“ itd. Ker demokrati le niso mirovali in pretili s silo, je predsednik zborovanje zaključil. Pred zaključkom so volilci še zaupanje izrekli g. poslancu. Socijalni demokrati se vé da s tem niso bili zadovoljni in so kričali, da jim ne pustimo govoriti. Ali tega so oni sami krivi. Zakaj niso pustili poslancu govoriti? Zakaj so ga v enomer motili? Svojega govornika bi bili gotovo mirno poslušali, a ko bi g. poslanec mu hotel odgovarjati, bili bi zopet kričali. Toliko pameti, kolikor je imajo socijalni demokrati, imajo tudi drugi ljudje. Izmed naših bi bila še dva rada

govorila, pa tudi nista mogla. Pozneje se je slišalo, da so se nekaj spoprijeli, in je žandar enega odgnal. Kmetov je bilo v precej obilnem številu in ti so strmenjem gledali socijalne demokrate, ki se jim drugokrat čisto drugače sladkajo. Danes so jih videli v pravi podobi, in kar gabilo se jim je do njih. Deloma so socijalni demokrati svoj namen dosegli, da so namreč daljno zborovanje preprečili, ali na drugi strani pa je naša korist večja, ker so jih naši ljudje spoznali.

(Vabilo.) P. n. udeležniki letošnje XII. velike skupščine družbe sv. Cirila in Metoda v Škofji Loki, ki nameravajo dne 4. avgusta v Ljubljani prenočiti, in p. n. Ljubljancani, naj se ob 8. uri zvečer prijateljsko snidejo na vrtu gostilne gosp. Ferlina pri „Zvezdi“, Vodnikov trg. Ta večer bo iz prijaznosti sodelovalo naši družbi posebno naklonjeno pevsko društvo „Ljubljana“.

(Okrajna bolniška blagajna ljubljanska) imela je 1. avgusta izvanredni občni zbor. Povod temu je dal v prvi vrsti bivši blagajniški načelnik gospod Anton Klein, ki se je branil, izročiti sedanjemu načelniku gospodu Ivanu Kregarju ključ do društvene blagajne, ki ga po zakonu vsakratni načelnik mora imeti v svrhu kontroliranja blagajne. Načelnistvo moralo je vsled tega neumevnega postopanja gospoda Kleina, ki je očitno izviralo zgolj iz uzaljenosti nad izvolitvijo g. Kregarja predsednikom blagajne, apelovati na zbor delegatov. Gospod Klein je pri zborovanju preteklo nedeljo igral jako klaverno vlogo. Niti polovice kakega tehtnega razloga ni vedel navajati v svojo obrambo in občni zbor ga je moral jednoglasično pozvati, da ima nemudoma po poprejšnjem skontriranju blagajne in pregledu blagajniških knjig blagajniški ključ izročiti sedanjemu načelniku. Tudi se je sprejel predlog gospoda dr. Furlana, da se ima sploh napraviti pri blagajni nova ključavnica, ker se ne more zahtevati, da bi sedanji načelnik na svojo odgovornost prejemal blagajno, koje ključki so se po protizakoniti zaupljivosti bivšega načelnika dalje časa brez kontrole nahajali v rokah jednega samega blagajniškega uradnika. Gospod dr. Brejc zahteval je dodatno k temu predlogu, da ima gospod Klein blagajni povrniti vsled naprave nove ključavnice nastale stroške; ker pa se je poudarjalo, da bi se s tako obsodbo gospoda Kleina preveč moralno ponizalo, je dr. Brejc svoj predlog zopet umaknil. Občno začudenje pa je zavladovalo mej zborovalci, ko je blagajnični podnačelnik g. L. Breskvar podal v kratkih potezah sliko uradovanja v blagajni, kakor se je udomačilo pod bivšim načelnstvom. Po tem novem sistemu bil je blagajnik g. Branke vse, načelnik in odborniki pa le toliko, kolikor se je oblastni osebi g. Branketa zdelo umestno. Da je bil vsled tega v blagajni nered na dnevnem redu, je umevno. — K sklepu se je gg. Kleina, Kolmana, Kandareta, Štamcarja in Perlesa pozivalo na odgovor radi njih nerednega udeleževanja odborovih sej in radi njih izjave v odborniški seji dne 21. jul., češ, dokler bo g. Kregar načelnik, da se oni nobene seje več ne udeležijo. Ker pa je bila ta stvar za imenovane gospode malo preveč kočljiva, so jo s svojimi pristaši hitro z zborovališča popihali in s tem provzročili, da je občni zbor postal nesklepčen in se je vsled tega moral zaključiti. Vsi, katerim je do vspevanja blagajne in ne samo do tega, ali je načelnik blagajni Klein ali Kregar, pa si bodo postopanje g. Kleina in tovarišev dobro zapomnili.

(Zlata maša v Postojini) se je, kakor se nam poroča, dne 1. avgusta obhajala s tolikim sijajem in s toliko prisrčnostjo in navdušenostjo, da je pero nezmožno, podati natančno sliko o nji v obsegu časnikarskega dopisa. Veleč. gosp. zlatomašnik, kanonik in dekan Hofstetter, se je mogel v polni meri prepričati, kako ga vse spoštuje in ljubi, malo in veliko, inteligenca in kmetsko prebivalstvo. Vsi slojevi ljudstva so tekmovali, da bi izkazali ljubljenu dušnemu pastirju globoko spoštovanje, otroško ljubezen. Že v soboto večer so se pričele ovacije in čestitke. Ves trg je odseval v čarobni razsvetljavi. Ne vemo, kateri hiši bi prisodili palmo največje lepote. Obče mnenje je bilo, da je z nebrojno množino lučic vse prekosilo sl. c. kr. okr. glavarstvo. Ali naj popišem serenado slavne postojinske godbe in vrlo izvežbanega pevskega zbora? Nočem poskušati, ker bi bilo popolnem prazno delo. Tu je bilo treba zraven biti in gledati to vrvenje ljudstva, ki se je bilo sešlo v tako gostih trumah, da so nekateri po-

vpraševali, kje so se ti ljudje vzeli, saj ne šteje cela fara toliko duš. Treba je bilo čuti to navdušeno sviranje in precizno izvedene pevske točke. — Preč. gospod zlatomašnik, do solz ginjen in popolnem presenečen po izkazovanju tolike nepričakovane ljubezni, si je, vozeč se, ogledal bajno iluminacijo. Kaj pa šele velikanski mlaji in slavoloki ter čudovito lepo ovenčana farna cerkev? Reči smem, da Postojina, kakor je divno krasna pod zemljo, tako je bila v soboto in včeraj nepopisno lepa nad zemljo; 17 mlajev je dvigalo visoko nad hišami z venci in zastavami okinčane vrhove. Vse druge pa sta nadkriljevala po 27 m visoka Krajnarjev in Kovačev mlaj poleg cerkvenega stolpa, za njima se je postavljala po svoji vitkosti impozantni Salmič-Garzarollijev mlaj itd. Cerkev je bila vsa preprežena z venci, ki so bili s finim okusom razvrščeni. Tri večere je pletlo nad sto deklet pod vodstvom nevtrudne delujočega g. kapelana Brešarja smrečje in cvetličje. Da se je vse tako lepo vjemalo in izvršilo, je pač najboljšje poplačilo obilnega truda. Devetnajst duhovnov je spremilo g. zlatomašnika pred oltar, mej njimi več bivših njegovih kapelanov. Pred odhodom v cerkev so mu le ti poklonili v spomin dragoceno s srebrom okovano mašno knjigo, dekanijska duhovščina mojsterski izdelan zlat križ, gospe postojinske so mu že prejšnji dan podarile krasen obhajilni kelih velike vrednosti. K slavnostni maši je privrelo ljudstvo iz najmanj 10 fará v okolici in vrli gasilci so imeli delo, vzdržati red pri tolikem pritisku. Pridigal je duhovni svetnik, slavinski župnik Sajovic ter v besedah, ki so vidoma prihajale iz unetega srca, razlagal pomen zlate sv. maše. Petje je bilo tako veličastno, da se nam je zdelo, kakor da nismo na deželi, ampak v kakem stolnem mestu. Mogočno se je razlegala iz 30 izurjenih pevskih grl slavna Horakova maša, spremljana z godali. Čast vrlemu glasbeniku Primožiču; tudi njega je izboren izid nekoliko nagradil za velikanski trud pri tolikih pevskih vajah. — Se nikdar ni Postojina v toliki meri pokazala, kaj vzmore, kot pri zlati maši g. Hofstetterja. Zivel naš notranjski dika!

(Iz Sp. Brneka pri Cerkljah.) Zopet je „Narodov“ dopisnik v poročilu o požaru na Sp. Brneku dal breo šentjurškemu županu. Res je, da so gasilna društva zelo koristna in potrebna, to je vsakemu znano, toda na deželi je s takimi društvi velika težava. Kdor je skušal, ta ve povedati mnogo več, nego dopisnik o požaru na Sp. Brneku. Morebiti je bil dopisnik z brizgalnico na Sp. Brneku prvič pri požaru. Opazoval je jako malo, kajti on navaja, da so brizgalnice prihiteli prva iz Št. Jurja, druga iz Vogljan, tretja iz Cerkljan in četrta iz Zg. Brneka na pomoč. Toda prva brizgalnica je bila na licu mesta iz Zg. Brneka, ne iz Št. Jurja in Vogljan, kakor dopisnik omenja, druga bila je cerkljanska in ravno cerkljanski brizgalnici in njenemu vodstvu se imajo Sp. Brnečani zahvaliti, da ni vsa vas pogorela. Da je bila brizgalnica iz Zg. Brneka prva pri požaru, je umevno, ker je komaj pet minut hoda od požara oddaljena. Prišli so potem vrli Vogeljčani s svojo brizgalnico in nazadnje še le iz Št. Jurja, kar je vse lepo in hvale vredno. Vse brizgalnice so bile na svojem mestu in ko bi ne bilo brizgalnic o pravem času, vsa vas Sp. Brnek bi bila danes v pepelu. Dopisnik pravi: V največji ogenj so se spustili šentjurjani pod spretnim vodstvom gosp. Kuralt-a. A to ni resnično. Ko so šentjurjani s svojo brizgalnico došli, bil je ogenj večinoma že pogašen. Dolžnost naša je, pomagati svojemu bližnjemu, posebno v slučaju požara, toda lastna hvala naj izostane. Dostaviti mi je še to, da domačini v resnici niso pomagali nič, to pa izvira od tod, ker se je vsak za svoje poslopje bal in se ni ganil od njega. Nobeden ni mlatil, še manj pa „bive plev“. — K sklepu vsa čast in hvala sosedom, ki so prišli na pomoč s svojimi brizgalnicami. A.

(Podraženje moke.) Moka se je po deželi v malo dneh podražila za celih 6 kr. pri kili. Ker so kmetovalci marsikje vsled nizke žitne cene že nehali sejati pšenico, je to nenavadno povečanje kupa za ljudstvo zelo občutljivo. Od kod neki izvira ta draginja? Brali smo, da je na Dunaju prišel v konkurz neki židovski trgovec, ki je nakopičil v svojih skladiščih do 100 000 kv. žita. Njegovi židovski bratje so se menda jedenkrat dali vjeti in njim kaže zguba. Ali ni morda podraženje moke s tem v zvezi?

Društva.

(V spored koncerta) povodom XII. skupščine družbe sv. Cirila in Metoda v Škofji Loki.

1. „Sokolska“, koračnica. 2. Hajdrih: „Jadransko morje“, moški zbor. 3. V. G. Brož: „V slatkoj sanji“, valček, tamburanje. 4. H. Sattner: „Opomin k petju“, Laharnar: „V noči“, mešana zbor. 5. A. Nedved: „Pozdrav“, moški zbor z bariton-solo. 6. M. pl. Farkaš: „Kratka potpuri hrv. narod. pjesem“, tamburanje. 7. Dr. G. Ipavec: „Pozdrav“, Avg. Leban: „Slovo od domovine“, mešana zbor. 8. M. pl. Farkaš: „Moje milje“, mazurka, tamburanje. 9. F. S. Vilhar: „Slovenec in Hrvat“, moški zbor. Med posameznimi točkami svira godba. — Pri koncertu sodelujejo: „Kat. društvo rokodelskih pomočnikov“, „Bralno društvo“, „Pevski klub“, „Citalnični tamburaški zbor“, vsi iz Skofje Loke in „Domžalska godba.“ Slavnostni odbor.

Telegrami.

Dunaj, 3. avgusta. Ministerski predsednik je brzojavno pozval na dopustu bivajoče namestnike nižjeavstrijskega, gornjeavstrijskega in solnograjskega, naj se nemudoma podajo na svoja mesta.

Dunaj, 3. avgusta. Reka Donava še vedno narašča in proti posamnim okrajem velika nevarnost. Ministerski predsednik si je včeraj osebno ogledal najbolj nevarne dele mesta.

Dunaj, 3. avgusta. „Fremdenblatt“ opisuje grozno katastrofo, ki je zadela zadnje dni severni del našega cesarstva, ter naglašja, da je presvetli cesar tudi sedaj, kakor vselej, pokazal svoje dobrotljivo srce. Grof Badeni je takoj po povratku z dopusta storil potrebne korake, da se prepriča o obsegu provzročene škode, ter se sporazumil s finančnim ministrom glede državne pomočne akcije. Kakor vse kaže, bode vlada naglo ustregla tisočerim klicem za pomoč.

Lino, 3. avgusta. Vse vode v Gorenji Avstriji so jele upadati; vendar kaže vodomer še vedno 5 m. nad ničlo.

Išl, 3. avgusta. Voda je jela upadati. Rešilna akcija je v vojaških rokah. Na inicijativo cesarjevo se je preskrbelo prebivalstvo z živežem. Pod pokroviteljstvom cesarice se je uvedla pomožna akcija za tukajšnje prebivalstvo.

Enns, 3. avgusta. Vsled izstopa Donave in Anize je pod vodo 191 hiš in več tisoč oralov polja. Škoda je ogromna.

Trst, 3. avgusta. Pekovski pomočniki so pričeli stavko. Tri pomočnike je policija aretovala, ker so napadli mojstre s kamenjem. Mesto stavkujočih delajo vojaki. Mesto je za tri dni preskrbljeno s kruhom. — Skupno stankuje sedaj 2300 delavcev; večina hoče s tem doseči osvoboditev zaprtega Cambera.

Levov, 3. avgusta. Viharji in nalivi v zadnjih dneh so provzročili v raznih delih Galicije ogromno škodo.

Zagreb, 3. avgusta. Deželni zbor je izvolil Stankoviča predsednikom, Francisci-ja in Speveca podpredsednikoma. Opozicija se volitve ni udeležila.

Rim, 3. avgusta. Sveti oče je izdal povodom 300letnice smrti Petra Kanizija okrožnico na vse škofo v Avstriji, Nemčiji in Švici, v kateri jih opominja, naj po njegovem vzgledu skrbé za versko odgojo mladine in posebno pospešujejo ustanovitev verskih šol.

Berolin, 3. avgusta. Večerni listi poročajo o velikih škodah, ki jih je provzročila povodenj v posamnih delih Nemčije. Provzročena škoda v Šleziji znaša 12 milijonov mark. Utonilo je veliko število ljudi in živine.

Atene, 3. avgusta. Listi poročajo, da so se dosedaj izjalovili vsi poskusi grške vlade glede najetja posojila. Zagotavlja, da bo kralj izdal izjavo izvanrednega pomena.

Foulard-svila 60 kr.

do gl. 3-35 meter, — japonska, kitajska itd. v najnovejših vzorcih in barvah, tudi črna, bela in barvena **Henneberg-svila** od 35 kr. do gl. 14-65 meter — gladka, progasta, križasta, vzorčasta, damasti itd. (ok. 240 razn. kakovostij in 2000 razn. barv, vzorcev itd.) **Poštnine in carine prosto na dom.** — Vzorec obratno. — Dvojnati pisni portu v Švico.

Tovarne za svilo G. Henneberg
32 c. in kr. dvorni zalagatelj, **Carth.** 17-10 2

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
2	9 zvečer	733.6	18.2	brezv.	dež	
3	7. zjutraj	734.4	14.7	sl. vzh.	megla	10.4
	2. popol.	733.9	24.6	sl. jvzh.	poloblačno	

Srednja večerajšnja temperatura 18.0°, za 1.7° pod normalom.

Zahvala.

511 1-1

Nisem menil, da se spominja toliko blagih src na-me, starega moža. Toda povsem izvanredne slavnosti, katere so napravili župljani postojnski ob moji zlati maši, so mi pokazale, da hvaležnost še ni izginila z zemlje; cela kopica pisemenih in brzojavnih pozdravov, došlih mi ob tej priliki ne le iz raznih krajev domače dežele, temveč tudi iz kraljevega Zagreba in celo iz daljnih Tirolov, me je pa poučila, da ljubezen res nikoli ne mine, četudi ločita prijatelje čas in daljava.

Sicer ne maram skazovanja po časnikih. Sedaj pa me sili srce svojim voščilcem očitno se zahvaliti; zahvaljevati se pa nočem le z besedo, temveč iz srca hočem prositi Očeta našega, ki je v nebesih, da izlije nad slehernega izmed njih v obilnosti svoj blagoslov.

V Postojni, dne 2. avgusta 1897.

Jan. Hofstetter,
zlatomašnik.

Prav ceneno se prodá jednonadstropna hiša

s štirimi stanovanji, donašajoča 8% obresti. — Natančneje pové **Adolf Hauptmann**, Resljeva cesta v Ljubljani. 506 10-2

Prodá se

na **Jesenicah (Gorenjsko)** tik ceste, sredi trga, blizu pošte, cerkve, kolodvora in tovarne ležeč **travniki**, zasajen s sadnim drevjem (dolž 137 m. širok 20 m) ter **prostor zelo pripraven za zidanje novega poslojpa.** Prodá se tudi v manjših delih. Več se poizvé pri **Janezu Razingarju**, posestniku v Plavškem Rovtu, pošta Jesenice na Gorenjskem. 495 7-6

Ljubljana **F. M. SCHMITT** Ljubljana
Lingarjeve ulice šte. 4
priporoča visokočastiti duhovščini svojo bogato zalogo
podobic za kolekturo,
kakor tudi raznovrstne 512 3-2
rožne vence, križe in svetince.

Na prodaj so 507 3-3

1 vežna in 4 sobna vrata

z vsemi pritliklinami, jako elegantna in popolno nova. — Natančneje se poizvé v upravnistvu „Slovenca“.

St. 27.504.

Razglas.

Z ozirom na tuoradni razglas z dne 24. t. m., št. 26.167, podpisani magistrat naznanja, da je namestu gosp. arhitekta **Rudolfa Goebela**, ravnatelja kranjske stavb. družbe v Ljubljani, v seji magistratnega gremija dne 30. julija za člana porote (jury) za presojevanje konkurenčnih načrtov za zgradbo „**Gasilnega doma**“, mestne osemrazredne dekliške šole ter župnišča pri sv. Jakobu v Ljubljani, izvoljen bil deželni inženir gospod

Anton Klinar.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,
dne 31. julija 1897.

Koverte s firmo

priporoča

„**Katol. Tiskarna**“
v Ljubljani.

513 1-1

Najboljši fabrikat!

I. kranjski laneno-oljnati firnež.

I. kranjsko čisto laneno olje.

Siccativ-firnež (sušilo)

priporoča najceneje 59 104-82

Adolf Hauptmann,
I. kranjska tovarna oljnatih barv, firnežev, lakov in kleja v Ljubljani.

Dunajska borza.

Dne 2. avgusta.		Dne 2. avgusta.		Kreditne srečke, 100 gl.	
Skupni državni dolg v notah	102 gl. 10 kr.	4% državne srečke l. 1854, 250 gl.	157 gl. 50 kr.	4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gl.	147
Skupni državni dolg v srebru	102	5% državne srečke l. 1860, 100 gl.	161	Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gl.	19
Avstrijska zlata renta 4%	123	Državne srečke l. 1864, 100 gl.	188	Rudolfove srečke, 10 gl.	26
Avstrijska kronska renta 4%, 200 kron	101	4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99	Salmove srečke, 40 gl.	72
Ogerska zlata renta 4%	122	Tisine srečke 4%, 100 gl.	141	St. Genois srečke, 40 gl.	78
Ogerska kronska renta 4%, 200 kron	100	Dunavske vravnave srečke 5%	129	Waldsteinove srečke, 20 gl.	—
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gl.	941	Dunavsko vravnavo posojilo l. 1878	108	Ljubljanske srečke	22
Kreditne delnice, 160 gl.	369	Posojilo gorisškega mesta	112	Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gl.	161
Leadon vista	119	4% kranjsko deželno posojilo	98	Akcije Ferdinandovesev. železn., 1000 gl. st. v.	3410
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. dri. velj.	58	Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99	Akcije tržaškega Lloyda, 500 gl.	390
20 mark	11	Priporitetne obveznice državne železnice	227	Akcije južne železnice, 200 gl. sr.	84
20 frankov (napoleonador)	9	južne železnice 3%	183	Dunajskih lokal. železn. delniška družba	—
Italijanski bankovci	45	južne železnice 5%	126	Montanska družba avstr. plan.	136
C. kr. cekini	5	dolenjskih železnice 4%	99	Trboveljska premogarska družba, 70 gl.	171
				Papirnih rubljev 100	126

Nakup in prodaja
vsevrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Kavarovanje za zgube pri krebanjih, pri izkrebanju najmanjšega dobitka.
Kalantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba
„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila vseh gospodarskih in finančnih stvarih, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti
naloženja glavne.